

Лица овлашћена за подношење предлога за понављање поступка на основу одлуке Уставног суда због утврђене повреде или ускраћивања људског или мањинског права и слободе зајемчене Уставом у парничном поступку, као и рок у коме се овај предлог може поднети

Лица овлашћена да траже понављање поступка су странке у парничном поступку чије су уставне жалбе усвојене, као и она лица која нису поднела уставну жалбу а налазе се у истој правној ситуацији сагласно члану 87 Закона о Уставном суду, ако је тако Уставни суд одлучио.

Субјективни рок за понављање поступка у тој ситуацији рачуна се и то у односу на лице које је поднело уставну жалбу од дана достављања одлуке Уставног суда тој странци, а у односу на лица у истој правној ситуацији ако је Уставни суд тако одлучио, од дана објављивања одлуке Уставног суда која служи као основ за понављање поступка, у „Службеном гласнику РС“.

У ситуацији када је Уставни суд у односу на исту ситуацију донео више одлука по уставној жалби, а није реч о подносиоцу уставне жалбе тада је меродавна одлука Уставног суда на коју се позвао и време њеног објављивања.

Образложење:

Решење из одредбе чл.87. Закона о Уставном суду у делу дејства одлуке Уставног суда и на лица која нису поднела уставну жалбу. На тај начин ова норма је проширила могућност дејства одлуке Уставног суда и изван парнице у погледу чијих је резултата поднета уставна жалба. Уставни суда је овлашћен, у смислу чл.89. ст.2 Закона о уставном суду, да одреди начин отклањања штетних последица у односу на лица која се налазе у истој ситуацији. Околност да одредба чл.422. ст.1 тач.11 ЗПП користи појам: „Уставни суд утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајемчене Уставом у парничном поступку“, мора се тумачити методом систематског тумачења, а то онда значи да се не могу занемарити и одредбе Закона о уставном суду који је донео такву одлуку по уставној жалби, па тако и његово овлашћење да отклони штетне последице и изван граница одређене парнице поводом које је уставна жалба изјављена.

Кад је реч о роковима, објављивање одлуке Уставног суда у Службеном гласнику има свој учинак према трећим лицима која нису подносила уставну жалбу јер је то и сврха њеног објављивања – упознавање са садржајем те одлуке. У односу на подносиоца уставне жалбе меродаван је рок када му је иста достављена јер је он познат, активирао је поступак пред Уставним судом, па је у том делу зато меродаван дан када му је одлука достављена. У односу на случај више објављених одлука уставног суда, када се предлагач позвао на одређену одлуку Уставног суда, онда је очигледно да је имао сазнање за њено постојање, па је меродавно када је та одлука објављена.

(правно схватање усвојено на седници представника одељења радних спорова свих апелационих судова, одржаној 08.12.2011. године)